

de godt 3 Mill., man venter sig. Hvis Nedgangen blot bliver 30 pCt. i Stedet for 20 pCt. — og at den i alt Fald i Løbet af en meget kort Aarrække vil blive saa stærk, er der ingen af os, der tvivler om —, vil Skatteprovenuet synke med 659,000 Kr. under det beregnede, og saa villé vi faa at se den højtærede Finansminister komme her og vride sine Hænder og være nødt til at udtale sin Beklagelse over den aftagende Drikfældighed og foreslaa Midler til Kompensation; saa maa selvfølgelig Befolkningen straffes med en ny Skattebyrde, fordi der drikkes for lidt Brændevin. En Ting synes jeg maatte være den naturlige Konsekvens af Forslaget om Spiritusskat i det Omfang, der her er foreslaaet, og det er, at Regeringen ogsaa foreslaar, at de 28,000 Kr. til Afholdssagens Fremme udgaa af Finanslovsforlaget. Der er jo en skrigende Selvmodsigelse i at gøre Staten i højeste Grad interesseret i et højt Brændevinsforbrug, og for øvrigt ogsaa Ølforbrug, og samtidig at bevilge Penge til Bekæmpelse af Alkoholen, altsaa til et statsfarligt og samfundssjendtligt Formaål. Rettet vilde det vel være at sørge for at faa nedlagt Forbud mod den Boykotting af Statens Interesser, som Afholdsforeningerne drive.

Ogsaa den Indtægt, Cigarettskatten skal indbringe, er rent skønmæssig og kan meget let svigte. Jeg gaar ud fra, at det Jugement, den højtærede Finansminister har gjort over Cigaretforbruget her i Landet, er rigtigt, men det er jo meget vanskeligt at forudsige, hvor stærkt Befolkningen ved Mindreforbrug vil reagere mod den Prisfordyrelse, som er foreslaaet. Man kan jo ogsaa faa sin Trang til Nikotin tilfredsstillet ved at ryge Cigarillos, smaa Cigarer, Cerutter, eller hvad de kaldes, i Stedet for Cigaretter. Man kan ogsaa faa sin Trang til Shagtobak tilfredsstillet ved at ryge Pibe i Stedet for Cigaretter. Og hvis man selv vil rulle sine Cigaretter, kan man ogsaa unddrage sig den ganske urimelige Beskatning paa Cigarettylstre. Ærede Medlemmer, som have haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de Cigaretter, som Menigmand i Spanien ryger, med tykt, stift Papir, der ikke en Gang er sammenklæbet, men kun vredet sammen for Enderne af Cigaretterne, ville vide, hvor nøjsom man i

saa Henseende kan være, og hvor det gælder om at unddrage sig nye Skatter, viser som bekendt Menneskeaanden sig i Besiddelse af en forbavsende Opfindsomhed. Det staar altsaa for mig som meget tvivlsomt, om den foreslaaede Cigarettskat virkelig vil bringe den Merindtægt, der stilles i Udsigt.

Det er finansielt set, altid Faren ved en stærk Forøgelse af den indirekte Beskatning i Modsætning til den direkte, at Publikum kan indrette sig derefter, at Publikum kan reagere paa en Maade, som bereder Statskassen højst ubehagelige Overraskelser. Jeg erindrer om Resultatet af den tyske Finansreform af 1906, som blev en kolossal Fiasko af første Rang. Af hver 100 Marks Merindtægt, der var stillet i Udsigt, bleve kun de 64 Mark realiserede, medens de 36 bleve staaende paa Papiret. Det skulde ikke undre mig, om Resultatet blev et noget lignende her. Ved Bedømmelsen af Muligheden for, at de foreslaaede Skatter ville indbringe, hvad de love, er der desuden et andet Moment, vi ogsaa maa tage i Betragtning, og det er, at Skatteevnen herhjemme allerede i Forvejen er spændt overmaade stærkt for. Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) forleden udtalte, at Danmark nu vil blive et af de Lande i Europa, hvor Skattebyrden vil blive allerhøjest. Dobbelt betænkeligt bliver dette, naar Forholdet er det, at det ikke alene er Statens Økonomi, men ogsaa den private Økonomi, der befinder sig i en saa betænkelig Forfatning, som den gør. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) søgte ganske vist at male den danske Nations økonomiske Stilling i meget lyse Farver. Derved skulde den nye Ret Skatter glide saa meget lettere ned. Jeg tror imidlertid, at hele hans Fremstilling beror paa et fuldstændigt Fejlsyn. Hans Hovedargument var, at Handelsbalancen var bleven gunstigere i Løbet af det sidste Aars Tid, Overskudsindførselen af Varer til Danmark var bleven ringere. Men det viser aldeles ikke, hvad det ærede Medlem søgte at bevise. Et Ligevægtsforhold mellem Indførselens og Udførselens Værdi, en saakaldt gunstig Handelsbalance, kan nemlig være et Udslag af sunde økonomiske Forhold, men det kan ogsaa være et Udslag af